

שם קעבר משום כל השחית, גיב לקמן קביט א', קי"ח ב', חולין ז' ב', ביק ל"א ב', ע"ז י"א א' הודיה עוקרין ועמיש בגליון, ביק קט"ז ב' תודיה אלא ועמיש על הגליון לעיל ס"ה ב' וע' ע"ז י"ד ס"י קי"ז סקיד וע' רש"י לקמן ע"ה א' ד"ה שוחט משום מאי מתייב שה' מותר לחנוק האילים מאדמים ללורך העורות במשכן אף דאפשר בשחיטה וכבר הובא זה באחרונים ואולם ברש"י לקמן קי"ז ב' ד"ה מאלים כ' דהאלים נשחטו למלאכת המשכן בשביל שורותיהן ע"ש וע' פליה ס"י י"ח סק"ב כ' כמסתפק אי מותר לגרום פסול שחיטה לבהמה במקום שהטריפות נמכרות במקח שזה עם הכשירות ואי ליכא משום כל השחית כה"ל ע"ה: **שם** חמרא ויחי לפוס רבנן, גיב בס' בית שמואל אחרון ע"ה פ' שמי כ' ששמע לפרש עפ"י גמ' סנהדרין ע' א' לא נברא יין אלא לנחם אבלים ויש עוד תועלת בין עפ"י גמ' יומא ע"ז ב' חמרא וריחי פקחין אלא דזבו תועלת רק לת"ח העוסק בתורה שיהי' שכלו פיקח וחרף לעיון התורה דאילו העוסק בדברים בטילים מה תועלת בפקחותו ונגם פקחות הוא רק בדיעבד התורה ע' לקמן קי"ב א' ואם היו פקחין דידי' דה"ל לאו סבר שבת הוא כו' כרי דדיעת דמי התורה הוא הנקרא פקחות, נראה ל"ן ונמלא שאין תועלת בין רק או לאכל או לת"ח וזהו חמרא ויחי הי"ט בלא יחי' מה ועכ"ז יתנו יין זהו רק לפוס רבנן פכ"ד וע' תוספתא במכילתין פרק ח' דשם הטעם חמרא לחיי רבנן:

ס"ה א' העושה מלאכות הרבה כו', גיב לקמן ע"ג ב': **שם** מיט תנא כלל גדול, גיב ע' ב"מ קי"ב ב' גדולות מכלל גדול הי' בירושלים וסוכה נ"א א' ומתקין שם תיקון גדול: **ס"ט א'** כיון שנגזר בכרת כו', גיב ע' אריות בסוגי' זו בס' קרבן חגיגה ס"י ע"ד וס"י ע"ז:

שם ב' רבא אמר מיתה במקום כרת עומדת, גיב ע"ן זה בסנהדרין י' א' רבא אמר מלקות במקום מיתה עומדת וע' ס' בכור סור יומא גיב א' דלאו דווקא מיתה דהרומה כ"א כל מיתה בדיש במקום כרת עומדת לרבא וע"ש שכי דהיכא דנגזר במיתה והי"ד בלאו פסור ממיתה רק לרבא אליבא דר' יוחנן אבל לאביי ור"ל חייב מיתה ע"ה:

שם הי' מהלך בדרך כו', גיב ע' ס' קרבן חגיגה ס"י ל"ח: **שם** מונה ששה ימים ומשמר יום אחד, גיב ע' ס' מניד משמים לב"י החלת פרשת משפטים דמתבאר מדבריו דאין זה מענין ספק לבד רק אלא האיטו יודע נעשה דבר עלמיי דשביעי בשוכת זו הוא בעמ"ש הבנת שלו וזוה מה שעי"ש יולא בשעה השביעית הוא גיב ענין שמיטה אלא דהיא שמיטה שלו בפרטיותו כשמיטה הכלל בשביעית לבטח היובל ע"ה וזוה מבואר גם בשו"ת הרדב"ז ח"א ס"י ע"ז בארובה דרך דכאן הוא דבר עלמיי ע"ה ואולם מש"ש חרש שאחר שהגוש ליישוב יודע שטטה ועשה מלאכה בשבת אינו חייב לא חטאת ולא אשם ולא וידוי כו' גיב דמה שייכות קרבן כאן הרי אין כאן שנגזר עבירה וקרבן הרי אין בא רק על השוגג וע"ש ס' משנת חכמים למחרים חאנזו ז"ל אות תקמ"ג ע"ה:

שם ודילמא מתחמול שבת הוי, וכתי' והכיטו חול מוכין לשבת ואין שבת מוכין לחול, גיב ל' הבה"ג פ"ז מה' שבת וז' דאינו מפרש כפירש"י דק' באמה אפירש"י דהיתיר העש' כו' משום פ"ג דאיכ מאי כללא כ"יל דבכל יום עושה לו כדי פרנסתו והל"ל דלריך להחטות כל שכיולתו ואח"כ יעשה כדי כו' וכן כסדר ונס ק' במ"ש רש"י דנמלא מחלל שלא לפ"ג דמה החילוק בין אם עושה יום שלפניו עבור יום הבא משעותו ביומו והרי שניהם ספיקי שבת בשעה ודויק ועוד כ' דיומר הי' ראו', שישמר יום אחד לגמרי ויעשה ביום שלפניו ב' פרנסות דהשתא אפשר דמיתרמי לי' עכ"פ יום זכת לשימור משאיכ בעשותו בכל יום כדי פרנסה הרי וודאי

מחלל שבת ואי דבעשותו ביום שלפניו ב' פרנסות יש לחוש דילמא יום ההוא שבת וזו חילול כפול יש לנו לומר בזה מעין הואיל ואיבתרי כיון דסוף סוף לריך לעשות בו פרנסה אחת עכ"פ ודויק ואין ענין לכאן דברי המכילתא פ' ויקהל דבנאנס לחלל מקל"ת שבת אסור לחלל שאריותו ע"ש ודויק וע' דוגמתו יבמות ל"ח ב' כל חד וחד כו' דילמא מתרמיא לי' כו' ע"ש וע"כ פ"י הבה"ג דקושיא הגמ' דאם יעשה בכל יום כדי פרנסה הרי לא יהי' כאן עבירה איסור הכנה כלל משאיכ אם ישמור יום אחד ויעשה מלפניו ב' פרנסות איכ שמיא הוא שבת ועובר בו ואיסור הכנה לחול ואיסור הכנה הרי אין כאן הכרח כלל שמומר וע"כ שפיר אסור ודויק: **ע"א** תודיה אש כ' דאשו בהרי קטלא קטלת לי', גיב ל' הגמ' בסנהדרין ג"ד א' ולע"ג דכאן הא יש נפקותא שאם יעשה מלאכה אחת ועוד יעשה מלאכה שני' ויזיק בה ממון יופטר מתשלומין מטעם קל"מ דנהי דאיא לקוטלו בתרי קטלא מ"מ הרי מתחייב מיתה אלא דאיא לעשותה בפועל ואיכ עכ"פ פוטר מממון כחייבי מיתה שנגנין דג"כ החיוב לבד פוטר אף שאינו מומח בפועל ומשאיכ בסנהדרין שם שפיר אמר בגמ' הכי דשם איירי במעשה אחת במתחייב עלי' ב' מיתות ואיכ אין נפקותא זאה דבלא"ה גם מיתה האחת פוטרתו מממון וגם הא איירי שם בעכו"ם דיש מ"ד דלא אמרי' ב' קל"מ ע' הו"ס עירובין ס"ב א' ד"ה ב"ג:

שם ב' רדע ל"י שבת במאי, גיב ע' ברע"ב ע"ה פ' ויקהל בתחלתו ומש"ש ומשני דמשכחת לה בתיטק שנשבה כו' נע"ג:

שם תודיה נודע כ' ואפי' גרסי' רבא י"ל דלא איירי ביבמות אלא בדברים הנוהגים בזה"ז, גיב ע' שו"ת תשב"ץ ח"ג ס"י ל"ז [ד"ה עוד כתבה בזה אל"ף א' מן המקומות כו'] וחי'דוש שלא העיר התשב"ץ ז"ל כלל מחו"ס' דכאן וע' הו"ס חגיגה ע' ב' ד"ה שני דכתבו הך דהלכה כרבי מחבירו אדבר שאינו טהג בזה"ז ע"ה: **ע"א א'** ק"ר ושחן ח"י גרונרת בשנת שבת וזדון מלאכות וחור וק"ר ושחן ח"י גרונרת בזדון שבת ושנת מלאכות מהו שילטרפו, גיב ע"ן זה בירושלמי שבועות פ"ב ה"א ר' יסי בעי אכל ח"י זית בדיעת קודש והעלם עומאה וכתי' זית בדיעת עומאה והעלם קודש מהו שילטרפו וע"ש במר"ה הפנים ד"ה אכל:

ע"ב א' הכל מודין בשפחה חרופה והכל מודין בשפחה חרופה ומחלוקת בשפחה חרופה, גיב דוגמא ל' זה שבועות ל"ב א' הכל מודים בעד סוטה והכל מודים בעדי סוטה ומחלוקת בעדי סוטה וסנהדרין פ"ז ב' הכל מודים בכן סורר ומורה והכל מודים בכן סורר ומורה ומחלוקת בכן סורר ומורה:

שם ב' נתכוון להגביה את ההלוג כו', גיב ע' ס' קרבן חגיגה ס"י ע"ז:

שם תודיה רבא כ' שנתנו להם מים בזכוית לבועה כו', גיב כ' דאין איסור משום זה לשחות בזכוית לבועה וע' ירושלמי דמאי פ"ד ה"ג אין מוליכין לבית האבל בכלי זכוית לבועה כו' ויש לדחות דרק מוליך המשקה בכלי זה אבל אין השתי' זמנו רק שופך זמנו לבטל ושותה מן הכוס:

ע"ג א' נתכוון לזרוק שתים וזרק ד' רבא אמר פסור, גיב ע' רש"י כריתות ב' א' ד"ה ועל לא הודע שלחן מש"ש בחיוב מגדף בשוגג דאיירי בכסבור לברך שם בן ב' אותיות וזיכך שם בן ד' ע"ש ולע"ג תכאן:

שם אבות מלאכות, גיב ע"ש על הגליון לעיל מיט ב':

שם מ' חסר אחת, גיב דוגמא מנין זה נזיר ה' א' ל' חסר אחת ושם י"ט ב' מאה חסר אחת, ב"ב קב"ג א' שבעים חסר אחת, מכות כ"ב א' מ' חסר אחת, זבחים קי"ח ב' שלש מאות ושבעים חסר אחת:

שם והחורש, גיב ע' חידושי רמב"ן לקמן קב"ג ב' ד"ה והלא מחמר עמד דהרי הכהמה היא החורשת וה"ל האדם רק כמו

מחמר